Quelle: https://manuscripta.at/?ID=1180
Copyright: Klosterneuburg, Augustiner-Chorherrenstift

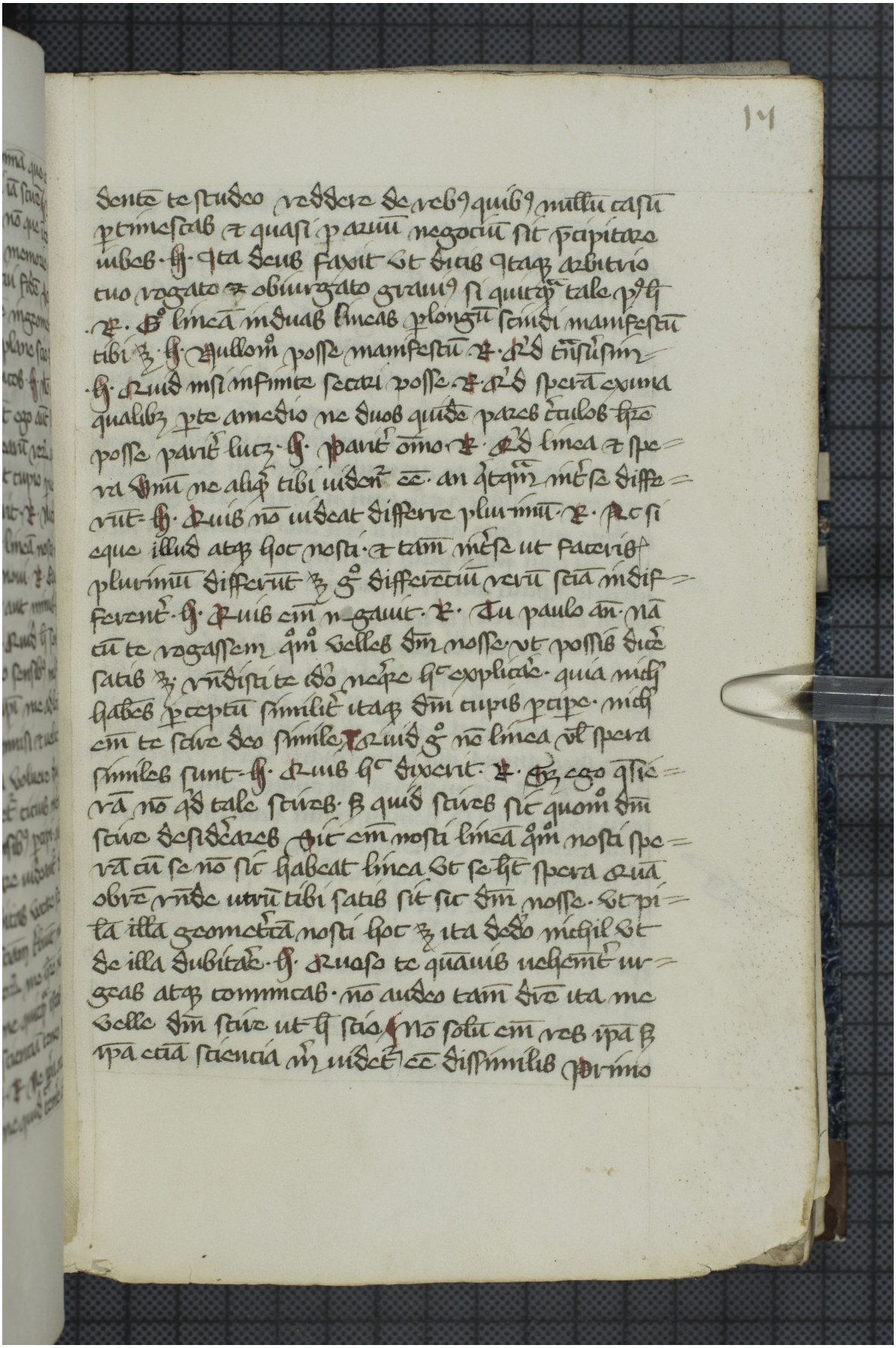

14

dente te studeo reddere de rebus quibus multum casu
permestab et quasi parum negocii sit scapitare
mihi. Ita deus fecit et dicis quatenus arbitrio
tuo rogato et obiurgato gratius si quitque tale p̄ ti
. Ad lineam m duas lineas plongit sondi manifestum
tibi. Nullum posse manifestum. Ad tristissimum
. Quid mihi mfinite secari posse. Ad sperā exima
qualibus pte medio ne duos quidem parcis trilos hic
posse parit lutz. Parit omo. Ad lineam et spe=
ra dmu ne aliqs tibi indeat ec. an qtum mtse diffe=
rit. Ruib no indeat differre plurimum. Et si
eque illud atq hoc nosti. et tam mtse ut faciatis
plurimum differunt. Ad differentiū veru scia m dif=
ferent. Ruib cm negaunt. Tu paulo an. nā
tu te rogassem qm delles dm nosse. ut possis dicere
satis. Vndisti te do nesce hoc explicare. quia mihi
habes preceptū similiter itaq dm cuprib prepo. mihi
cm te scire deo simile. Quid g no linea vel spera
similes sunt. Ruib hoc dixerit. Ego qsie=
ra no ad tale scires. Quid scires sic quom dm
scire desiderares. Sit cm nosti linea qm nosti spe=
ra tu se no sic habeat linea et se hic spera qua
obiter vnde utru tibi satis sit sic dm nosse. et pi=
ta illa geometria nosti hoc. Ita dico mihi et
de illa dubitare. Ruaso te quamib nehement ur=
geas atq tormentas. no audeo tam dire ita me
delle dm scire ut hi stio. No solet cm res ipa
ipa cta scientia m indet ec dissimilis primo